

แนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาศลากเจ้าจีน
ในการพัฒนาเมืองและชุมชนภูเก็ต

นายพงศ์สวัสดิ์ สรवাসี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
องค์กรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาผู้เมืองมหาบัณฑิต
ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2539

ISBN 974-635-545-7

ลิขสิทธิ์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**GUIDELINES FOR CONSERVERTION AND DEVELOPMENT
OF CHINESE SHRINE IN URBAN
AND COMMUNITY DEVELOPMENT OF PHUKET**

Mr. Pongsawad Saravarsi

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Urban and Regional Planning

Department of Urban and Regional Planning

Graduate School

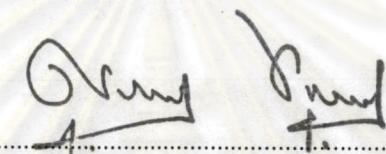
Chulalongkorn University

Academic year 1996

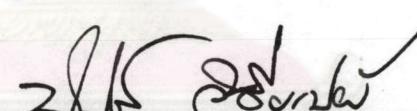
ISBN 976-635-545-7

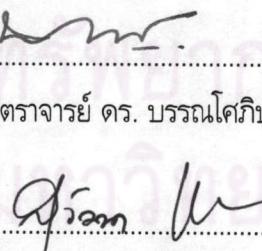
หัวข้อวิทยานิพนธ์ แนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาค่าลเจ้าจีนในการพัฒนาเมืองและชุมชนภูเก็ต
โดย นายพงศ์สวัสดิ์ สรรวาลี
ภาควิชา การวางแผนภาคและเมือง
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บรรณโภกิษฐ์ เมฆวิชัย

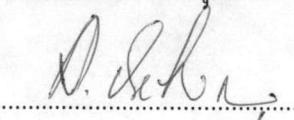
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้แนบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น^๑
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรินญาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย^๑
(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ศุภวัฒน์ ชูติวงศ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ^๑
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิพนธ์ วิเชียรน้อย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา^๑
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บรรณโภกิษฐ์ เมฆวิชัย)

..... กรรมการ^๑
(นายชาดา พงษ์ ประคัลภากุล)

พิมพ์ด้านฉบับทักษะด้วยวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

พงศ์สวัสดิ์ สรวงสี : แนวทางในการอนุรักษ์และพัฒนาศาลเจ้าจีนในการพัฒนาเมืองและชุมชนภูเก็ต
(GUIDELINES FOR CONSERVATION AND DEVELOPMENT OF CHINESE SHRINE IN URBAN AND COMMUNITY DEVELOPMENT OF PHUKET) อ.ที่ปรึกษา : ผศ. ดร. บรรณศักดิ์ เมฆวิชัย.

158 หน้า ISBN 974-635-545-7

การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของเกาะภูเก็ตได้เริ่มต้นมาเมื่อ ปี 2530 เนื่องจากผลของการเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่ของเมืองจากชุมชนเมืองแร่ที่ตอกต่ำลง ประกอบกับในปีดังกล่าวรัฐบาลได้มีนโยบายและประกาศเป็นปีส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามายังจังหวัดภูเก็ตมากยิ่งขึ้น และเพิ่มขึ้นถึง 2,500,000 คนในปีปัจุบัน โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะให้ความสนใจกับหาดทรายชายทะเล และทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยวแบบธรรมชาติมากกว่าแหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์ ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากบนเกาะภูเก็ต ทั้งนี้เนื่องจากเกาะภูเก็ตเป็นพื้นที่ที่มีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ยั่งยืนนาน รวมทั้งสภาพลักษณะที่มีการผสมผสานทั้งทางด้านการใช้ที่ดินที่ดีและธรรมเนียมประเพณี ลักษณะอาคารที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่น่าสนใจที่สุดที่ห้องน้ำหินสีฟ้าที่ตั้งตระหง่านอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ ตลอดจนสถาปัตยกรรมจีนที่แสดงถึงความมั่งคั่งและอำนาจทางการค้าในอดีต

ในการศึกษาครั้งนี้ได้นำเอกสารใช้ที่ดินและอาคารซึ่งเป็นศาลาเจ้าจีนโบราณที่มีอายุร่วม 80-100 ปี มาศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งในทางด้านกายภาพ บทบาทและหน้าที่ รวมทั้งความสัมพันธ์ที่มีต่อชุมชน โดยการกำหนดตัวชี้วัดเพื่อนำมาให้คำแนะนำและประเมินค่าความเหมาะสมของสถาปัตยกรรม รวมทั้งสภาพลักษณะที่มีการผสมผสานทั้งทางด้านการใช้ที่ดินที่ดีและธรรมเนียมประเพณี ลักษณะอาคารที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่น่าสนใจที่สุดที่ห้องน้ำหินสีฟ้าที่ตั้งตระหง่านอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ ตลอดจนสถาปัตยกรรมจีนที่แสดงถึงความมั่งคั่งและอำนาจทางการค้าในอดีต

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ศาลเจ้าบางเหนี่ยว ศาลเจ้ากะทู้ ศาลเจ้าจุ้ยตุย และศาลเจ้าปุ่ดจ้อ
กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศาลเจ้าแสงธรรม ศาลเจ้าแม่ย่านาง ศาลเจ้าท่าเรือ และศาลเจ้าปูนเก้ากง
กลุ่มที่ 3 ได้แก่ ศาลเจ้ากวนอู ศาลเจ้าเต็กุนไตเต ศาลเจ้าสามอ่อนนุ ศาลเจ้าต่องย่องซู ศาลเจ้านาคา และศาลเจ้าหุ่งทอง

หลังจากนั้นจึงได้กำหนดแนวทางในการอนุรักษ์ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ลักษณะทางด้านสถาปัตยกรรม และการตกแต่งภายในของอาคาร และพัฒนาในส่วนที่เป็นตัวอาคาร สภาพการใช้ที่ดิน และการเข้าถึงและการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว พร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร จัดการศาลเจ้าจีนให้มีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น ที่สำคัญคือจะต้องประสานการพัฒนาภัยภาคเอกชนในการที่จะผลักดันให้ศาลเจ้าจีนเหล่านี้อยู่ในเส้นทางการท่องเที่ยวได้

การศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางเพื่ออนุรักษ์และพัฒนาดังกล่าวจะส่งผลต่อการพัฒนาเมืองภูเก็ตตามบทบาทหน้าที่ที่เป็นเมืองท่องเที่ยวโดยตรง ซึ่งนอกจากจะเป็นการเพิ่มทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งประวัติศาสตร์แล้ว ก็จะเป็นการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนที่มีการผสมผสานระหว่างชาวไทยและชาวจีนให้สืบท่อไปอีกด้วย

ภาควิชา ภาษาอังกฤษ และ เลข
สาขาวิชา การอาชญากรรม
ปีการศึกษา 2539

ลายมือชื่อนักศึกษา พากษ์ชัย วงศ์วิชัย
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

พิมพ์ดันจับบทด้วยอักษรไทยนิพนธ์ภาษาไทยในกรอบสีเขียวที่เพียงแผ่นเดียว

#Q# 635185 : MAJOR URBAN AND REGIONAL PLANNING DEPARTMENT OF URBAN AND REGIONAL PLANNING

KEY WORD: CHINESE SHRINE / CONSERVATION / DEVELOPMENT OF TOURISM / PHUKET / LAND USE

PONGSAWAD SARAVARSI : GUIDELINES FOR CONSERVATION AND DEVELOPMENT OF

CHINESE SHRINE IN URBAN AND COMMUNITY DEVELOPMENT OF PHUKET THESIS ADVISOR :

ASSO. PROF. BANNASOPIST MAEKVICHAI Ph. D 158 pp. ISBN 976-635-545-7

Due to the changes of its role from the declined mineral communities together with the government policy to promote the 1987 as the Thailand Tourist Year Up to the present year, The development of Phuket tourism has started in 1987 Phuket has served nearly 2,500,000 tourists of whose main interests are focused on beach, sea, and natural resources rather than historical resources. According to its long history, its societies are characterized by the integration of land uses, tradition, and culture. The architectures are fascinated and well reflected to the living life of the Thai - Chinese societies.

This study has intended to gather information on land and building uses of the ancient Chinese Shrines aged about 80 - 100 years old in order to analyze on them physical aspects, roles and function in relation to the communities. The method was to design "The weight - factors" and utilized them to classify the conservation and development guideline for cultural tourism into 3 group :

Group 1 Bangniow Shrine, Katu Shrine, Jui - Tui Shrine, Pudjaw Shrine ;

Group 2 Saeng Dhamma Shrine, Mae Yanang Shrine, Tharua Shrine, Punthao Kong Shrine ; and

Group 3 Kuan - Ou Shrine, Tae Kun Tai Tae Shrine, San Ong hu Shrine, Tong Yong Su Shrine, Naka Shrine, Thung Thong Shrine

Then, the relevant concepts were taken into consideration such as architectural characteristic, interior design, building renewal, land uses and accessibility, basic utilities for tourism, recommendation of low amendment to proper the Shrine management, coordination with private sectors to promote these Shrines into the tourist.

This study will create direct effect on the development of Phuket tourism which benefit not only to increase the number of historical tourist resources but also to conserve the culture heritage of their integrated Thai - Chinese societies as well.

ภาควิชา การออกแบบสถาปัตยกรรมเมืองชื่อนิสิต พากผ้าสีเขียว

สาขาวิชา ก.ก.๑๗๔ ปร๒๘ ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๓๙

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิตติกรรมประกาศ

แม้ว่าการศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตมีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการกล่าวถึงการท่องเที่ยวที่เป็นเรื่องของความสวยงามตามธรรมชาติมากกว่าที่จะกล่าวถึงแหล่งท่องเที่ยวทางด้านประวัติศาสตร์ ทั้ง ๆ ที่จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองเก่าแก่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่น่าสนใจไม่แพ้เมืองอื่น ๆ ทั่วประเทศ ลิงเหล่านี้เป็นแรงบันดาลใจให้มีการศึกษาเรื่องของคติเจ้าจีนในเขตจังหวัดภูเก็ตขึ้น

ในการศึกษาครั้งนี้ได้รับความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย โดยเฉพาะ คุณ ไชยยุทธ พินประดับ อธิศษามชิกสถาปัตยหัวดภูเก็ตที่ได้ให้แนวคิดและข้อมูลเกี่ยวกับคติเจ้าจีน คุณวชิระ ชอบแต่ง และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานผังเมืองจังหวัดภูเก็ตทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และคำแนะนำต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์และทำให้ภายนิพนธ์นี้สำเร็จลงด้วยดี

และในท้ายที่สุดต้องขอขอบคุณ ผศ.ดร. บรรณโภกิษฐ์ เมฆวิชัย อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำตรวจสอบแก้วิทยานิพนธ์จนแล้วเสร็จ รวมทั้งคุณพ่อ - คุณแม่ ที่ได้สละเวลาและความก้าวหน้าและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยอยู่เสมอ

พงศ์สวัสดิ์ สรวงสุลี
มกราคม ๒๕๖๐

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๖
กิตติกรรมประกาศ	๗
คำนำ	

บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 สภาพปัจจุหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา	4
1.3 ข้อจำกัดในการศึกษา	5
1.4 นิยามคำศัพท์ที่ใช้	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.6 พื้นที่ศึกษา	6
1.7 วิธีการศึกษาและเก็บข้อมูล	6
1.8 การวิเคราะห์ข้อมูล	7
1.9 แหล่งข้อมูล	8
1.10 การเสนอผลการศึกษา	9
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
2.1 บทบาทของจังหวัดภูเก็ตในระดับนโยบาย	11
2.1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539)	11
2.1.2 แผนพัฒนาอยุธยาศาสตร์จังหวัดภูเก็ต	11
2.1.3 ผังโครงสร้างจังหวัด	12
2.1.4 ผังเมืองรวมเมืองภูเก็ต	12
2.1.5 แผนการลงทุนจังหวัดภูเก็ต	13

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.1.6	แผนพัฒนาการท่องเที่ยวภาคใต้จังหวัดพังงา ประจำปี ภูเก็ต	13
2.1.7	แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต 5 ปี	14
2.2	แนวความคิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านภาษาภาพ ประเภทโบราณสถาน	17
2.2.1	ความหมายของการอนุรักษ์และการพัฒนา	17
2.2.2	แนวความคิดทั่วไป	19
2.2.3	แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา	20
2.2.4	แนวความคิดในการออกแบบเพื่ออนุรักษ์และพัฒนา ...	21
2.3	แนวความคิดเกี่ยวกับการใช้ที่ดิน	25
2.3.1	ความหมายของการใช้ที่ดิน	26
2.3.2	ประเภทของการใช้ที่ดินที่สำคัญ	28
2.4	แนวความคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์อาคารเก่าของเกาะภูเก็ต	32
2.4.1	บทบาทของเมืองภูเก็ตในด้านการท่องเที่ยว ด้านประวัติศาสตร์	33
2.4.2	ศาลาเจ้า Jin อาคารเก่าแก่บนเกาะภูเก็ต	34
บทที่ 3	สภาพทั่วไปของจังหวัดภูเก็ตและบทบาทด้านการท่องเที่ยว	38
3.1	ที่ตั้งและอาณาเขต	38
3.2	ภูมิประเทศ	38
3.3	ภูมิอากาศ	41
3.4	การปักครองและการบริหาร	42
3.5	การคมนาคมขนส่ง	44
3.6	สภาพชุมชนและการใช้ที่ดิน	54

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.7	ลักษณะทางด้านประชากร	59
3.8	แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด	64
3.9	ประเพณีและอาหารพื้นเมือง	71
3.10	บทบาทด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตในปัจจุบัน	74
3.11	มูลเหตุ กำเนิด และความเป็นมาของศาลเจ้า	80
	3.11.1 สาเหตุของการสร้างศาลเจ้า	80
	3.11.2 สาเหตุของการสร้างโรงเจ	82
	3.11.3 ความสำคัญของศาลเจ้าที่มีต่อชุมชนทางด้านศาสนา..	83
	3.11.4 ความสำคัญของศาลเจ้าต่อชุมชนทางด้านสังคม และการศึกษา	84
	3.11.5 ความสำคัญของศาลเจ้าต่อชุมชนทางด้านการบ้านเริง ..	84
	3.11.6 วิธีการไหว้เจ้า	84
3.12	ความเป็นมาของศาลเจ้าจีนบนเกาะภูเก็ต	86
	3.12.1 ศาลเจ้าประดิษฐานลิ้งค์กัตสิทธิ	87
	3.12.2 ประจำตระกูล	88
	3.12.3 ศาลเจ้าอนุสรณ์ของคุณแม่ความดี	88
	3.12.4 ศาลเจ้าประกอบพิธีกรรม	89
3.13	ชนิดของศาลเจ้าจีน	89
	3.13.1 ศาลเจ้าจีนของทางราชการ	90
	3.13.2 ศาลเจ้าจีนของเอกชน	90
3.14	ลักษณะของศาลเจ้าจีนบนเกาะภูเก็ต.....	90
	3.14.1 ขนาดของอาคาร	91
	3.14.2 รูปทรงและลักษณะทางสถาปัตยกรรม	91
	3.14.3 ลักษณะภายในของศาลเจ้าจีน	91
	3.14.4 สภาพภายนอกอาคาร	91

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 บทบาทและปัญหาของศาลเจ้าจีนในภาคใต้	92
4.1 บทบาทของศาลเจ้าจีนในปัจจุบัน	92
4.1.1 บทบาทในด้านกฎหมาย	92
4.1.2 บทบาทในทางสังคม	93
1) เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์	94
2) เป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรม	94
3) เป็นที่พึ่งทั้งทางกายและใจของสังคม	94
4) เป็นสถานที่พักแรม	98
5) เป็นสถานที่จอดรถ	98
6) เป็นสถานที่เก็บสิ่งของเครื่องใช้สำหรับชุมชน.....	98
4.1.3 บทบาทในทางเศรษฐกิจ	98
4.2 ปัญหาในปัจจุบัน	99
4.2.1 ปัญหาจากตัวศาลเจ้าจีน	99
1) ประวัติความเป็นมา	99
2) บทบาทของศาลเจ้าจีน	100
3) การบริหารการจัดการ	100
4) สภาพทางกฎหมาย	101
(1) ความเก่าแก่ของตัวอาคาร	101
(2) สภาพภูมิทัศน์	101
(3) สภาพอาคารโดยรอบ	101
(4) ขนาดของพื้นที่ดิน	101
(5) การขาดเคลื่อนลि�งอำนวยความสะดวก	102
4.2.2 ปัญหาเกี่ยวกับนโยบายของรัฐ	102
1) บทบาทด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต	102
2) กฎระเบียบที่ใช้บังคับ	102

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3) การสนับสนุนงบประมาณ	102
4) แนวทางการพัฒนาเพื่ออนุรักษ์	103
5) การพัฒนาพื้นที่โดยรอบ	103
4.2.3 ปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	103
1) การขาดแคลนวัสดุก่อสร้าง	103
2) การขาดแคลนช่างฝีมือ	103
3) การยอมรับจากสังคม	103
4.3 การกำหนดตัวชี้วัดเพื่อคัดเลือกศาลเจ้าจีนเพื่อการอนุรักษ์ และพัฒนา	104
4.3.1 อายุของอาคาร	104
4.3.2 ลักษณะทางสถาปัตยกรรม	104
4.3.3 ที่ดิน	104
4.3.4 องค์ประกอบภายในศาลเจ้าจีน	104
4.3.5 ความนิยมของชุมชน	105
4.3.6 ขนาดของเนื้อที่	105
4.3.7 การถือครองที่ดิน	105
4.3.8 สภาพภูมิทัศน์และการใช้ที่ดินโดยรอบ	105
4.3.9 การเข้าถึงและพื้นที่การขยายตัวในอนาคต	105
4.3.10 แผนงานโครงการและความร่วมมือของชุมชน	105
4.4 การจัดลำดับความสำคัญของศาลเจ้าจีนในการอนุรักษ์ และพัฒนา	106
4.4.1 กลุ่มที่มีความจำเป็นเร่งด่วนลำดับที่ 1	107
4.4.2 กลุ่มที่มีความจำเป็นเร่งด่วนลำดับที่ 2	107
4.4.3 กลุ่มที่มีความจำเป็นเร่งด่วนลำดับที่ 3	107

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างศาลเจ้าจีนกับการใช้ที่ดินในปัจจุบัน	108
4.5.1 ศาลเจ้าท่าเรือ	109
4.5.2 ศาลเจ้ากวานอู	109
4.5.3 ศาลเจ้าเต็กกุนไต์เต	109
4.5.4 ศาลเจ้าสามกองหู	109
4.5.5 ศาลเจ้าพระปูนเก้ากง	109
4.5.6 ศาลเจ้าต่องย่องสู	110
4.5.7 ศาลเจ้ากะทู้	110
4.5.8 ศาลเจ้าแม่ย่านาง	110
4.5.9 ศาลเจ้าจุ้ยตุ้ย	110
4.5.10 ศาลเจ้าปลดจ้อ	110
4.5.11 ศาลเจ้าบางเหนียว	111
4.5.12 ศาลเจ้าแสงธรรม	111
4.5.13 ศาลเจ้านาค	111
4.5.14 ศาลเจ้าหุ่งทอง	111
บทที่ 5 การกำหนดแนวทางการพัฒนาศาลเจ้าจีนในอนาคต	141
5.1 ด้านกายภาพ	142
5.1.1 การใช้ที่ดิน	142
5.1.2 ตัวอาคารศาลเจ้าจีน	143
5.1.3 การตกแต่งภายในอาคาร	144
5.1.4 การปรับปรุงสภาพภายนอกอาคาร	145
5.1.5 การปรับปรุงสภาพการเข้าถึง	147

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

5.2 ด้านการบริหารและการจัดการ	147
5.2.1 การปรับปรุงระบบการบริหารของศาลเจ้าจีน.....	147
5.2.2 การปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมือง ที่มีผลกระทบต่ोศาลเจ้า	148
บทที่ 6 บทสรุปและเสนอแนะ	150
6.1 บทสรุป	150
6.1.1 บทบาทของชุมชนเมืองภูเก็ต	150
6.1.2 บทบาทของศาลเจ้าจีนต่อชุมชนภูเก็ต	151
6.1.3 แนวทางในการอนุรักษ์และพัฒนา	152
6.2 ข้อเสนอแนะ	153
6.2.1 การกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา การท่องเที่ยว	154
6.2.2 การปรับปรุงระบบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	154
6.2.3 การประสานงานกับภาคเอกชนในการพัฒนา.....	154
6.2.4 การวางแผนแม่บทแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ ...	155
รายการอ้างอิง	156
ประวัติผู้เขียน	158